

தொகுதி

கிதழ் - 14

பங்குனி - சித்திரை 2006

மிச்சைக்காரி - 1918

ஜிப்பி - 1916

ஒளிப்படங்கள்:
அந்தரே கோட்டெரெஸ்
(ஹங்கேரி)

சிறு (க)விதை

இளமைக்குத் தனி போடுகிறது
தமிழ் சினமா;
அகவை இருபதிற்குள்
எழுந்தோடிவிட்டன
பதினாரும் பதினெட்டும்!
- அரங்கவண்ணன்

5/=

சவால்கள்!

முட்டைக் கோதுடைத்து
புதிதாய் முளைத்த
கோழிக் குஞ்சாய்
என் உணர்வு...

பறந்து திரியும்
பருந்தால் என்னைப்
புரிந்துகொள்ளவா முடியும்?

வண்ணத்துப் பூச்சியாய்ச்
சிறகடிக்க
மயிர் கொட்டியாய்
மாறித்தானே ஆகவேண்டும்!

வழிநெடுக முட்கள்
காய்ந்துபோயின கால்கள்
மரக்கட்டைகளாய்!

ஆம்!
வாழ்வின் வழியில்
சவால்களைச் சந்தித்தால்தானே
சாதனைகள்கூட சாத்தியமாகின்றன!
- சூரியநிலா

ஒக்ரஹாந்தல்

பெண்களும் சில ஆண்களும்
திட்டு திட்டு என்றலறியடித்துப் பதறித் துரத்திவர
கும்மாளமிட்டுத் தப்பிஓடுகிறது ஒரு சிறுவன் கும்பல்

மோதிக் கிழே தள்ளிவிட்ட
கூட்டக் கால்களினால்
இடையறாது மிதிபடும் இதயம்போல்
அங்கு பரவியிருந்தது ஒரு வலி.

அன்று வெகு உயரத்திலிருந்தது
வானமும் நிலவும்.
தெருவின் இரு கரைகளிலும் தோன்றி
அந்த வானம்வரை வளர்ந்த மரங்கள்
கைவிரித்து மறைத்துநின்றன அந்த நிலவையும்.
மின் விளக்குகள் மெழுகுவாத்திகள்போல் எரிய
இருள் படர்ந்த வீதியிலே
ஓடும், துரத்தும் இருகுழு மனிதர்
சிறு சிறு எலிகள்.

- தேவசீதலக்ஷ்
நன்றி: 'விரும்பியதெல்லாம்' தொகுதி

செய்தல்

"நான் சொல்கிறேன் என்பதாலேயே நீ ஏற்றுக்கொள்ளாதே; உன் பகுத்தறிவினால் நான் சொல்வதைப்பெல்லாம் கேள்விக்கு உரியதாகக்; உனக்கு நியை ஒளியாக இரு!" - பூதர்

3 மடயாடும் சன்முனைப்பு!

கலை - இலக்கியங்கள் மனித மனங்களை மேம்படுத்தத் துணைசெய்யவை ஆயினும் இத்துறைகள் சார்ந்த - அக்கறை கொண்டுள்ள - எல்லாரும் மேன்மையானவர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை! எந்தவொரு செயற்படும் சிறிய அமைப்பிலும் ஒருசிலர் அல்லது ஒருவர்தான் தீவிர அக்கறையுடன் செயற்படுவர்; அதனால் கவனமும் பெறுவர்.

அவர்களால் விளையும் சமூகப்பயனையும் மேலி, அவர்கள் பெறும் 'கவனம்' மட்டும், 'சிலரைச்' சங்கடத்திலாழ்த்திவிடுகிறது!; பொறாமைத் தன்முனைப்பு மனப்பாங்கே இதன் அடிப்படை. பட்டம், உயர்பீடத் தகுதிகொண்டோரிடமும் இதனைக் காணக் கூடியதாயுள்ளமை அருவருப்பைத் தருமொன்று!

ஆக்கபூர்வமான கருத்துப்பகிர்வு, உண்மைச் செயல்பாடு என்பவையே இயங்குநிலையில் அமைப்பை முன்னோக்கி நகர்த்திச்செல்ல உதவும். அதனைச் செய்யாது, ஈடுபாட்டுடன் உழைக்கும் யாரையும் சோர்வுக்குள்ளாக்கி ஒதுங்கச் செய்யும் 'எந்தவகைச்' செயற்பாடும் சமூகவளர்ச்சிக்குத் தடையானதே!

வெறும் சுயநலத் 'தன்முனைப்பு' கொண்டோர் இதனை உணரவேண்டும்!

(8 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பெண்களையெல்லாம் 'கணக்குப்பண்ணிவிடுவான்,' இந்தக் கணக்குப்பண்ணலுக் காகவே தொழிலதிபரின் (பிரமிட் நடராஜன்) மகனான அவன், ஒரு மோசமான கொலையியில் நண்பர்களுடன் (விவேக் முதலாளோர்) வசித்துவருகிறான். இந்நிலையில் ஒருத்தியைக் கணக்குப்பண்ணுவதற்காகவே அவள் வேலைசெய்யும் வங்கியில் சேர்ந்து, அவளை அன்றையதினமே கணக்குப்பண்ணி, அடுத்த நாள் வேலையை இராஜினாமா செய்துவிடுகிறான். ஆனால், தன் வாழ்க்கையில் குறுக்கிடும் ஹரிதாவை (நயன்தாரா) கணக்குப்பண்ண முடியவில்லை. அவளைக் காதலிப்பதுபோல் நடிகிறான். அவள் உண்மையாகவே காதலிக்கிறாள். சத்யாவை கணவனாக்கிக் கொள்வதில் விடாப்பிடியாக இருக்கிறான். திருமணத்தை விரும்பாத சத்யா அவளை வெட்டிவிட்ட முயல்கிறான். முடியவில்லை. ஹரிதா அவளை ஒரு உத்தமன் என நம்புகிறாள். பிறகு சத்யா உண்மையாகவே ஹரிதாவைக் காதலிக்கத் தொடங்கும் வேளையில், அவன் ஒரு பெண்பித்தன் என்ற உண்மை ஹரிதாவுக்குத் தெரியவர, அவள் அவனை வெறுத்தொதுக்குகிறாள். சத்யா திடீரென நல்ல பிள்ளையாகவும் பெண்களின் காவலனாகவும் மாறிவிடுகின்றான். பிறகென்ன, ஹரிதாவும் சத்யாவும் புகையிரத நிலையத்தில் சூழ்நிலை மறந்து - கட்டித்தழுவிக்கொள்கிறார்கள்!

படத்தின் முன்பாதியில் நாயகத்தனத்தை முன்னிலைப்படுத்தாமல்

செய்தல்

இ. ஜீவகாருண்யன்

உலகப் புகழ்பெற்ற 'பிரான்ஸ் கா.'ப்காவின் 'ஒரு பட்டினிக் கலைஞன்' சிறுகதையை 'உயிர்ப்பை' இதழில் (மார்ச் 2006) வாசித்தேன்.

பட்டினிக் கலைஞன் ஒரு குறியீடு. எதன் குறியீடு? நாமே கண்டுபிடித்து வியாக்கியானப் படுத்தவேண்டிய குறியீடு. ஆளுக்காள், நேரத்துக்கு நேரம் வித்தியாசமான உணர்வுகளை எழுப்பக் கூடியது. மனித ஆளுமைகளை உருவாக்குவது இந்தத் தனித்தன்மைதான். கலையின் மகோன்னதமும் அதுதான். தமிழ் மொழிபெயர்ப்பிலேயே (தமிழில்: ஆர். சிவகுமார்) மொழிநடை சிறப்பாக இருக்கிறதென்றால் ஜேர்மன் மூலத்தில், கா.'ப்காவின் அற்புதமான மொழிநடையில் எப்படியிருக்கும் என்று நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

பட்டினிக் கலைஞன் பட்டினி கிடத்தலை ஆத்மார்த்த சாதனையாக நம்புகிறான்; அதேவேளை மக்கள் அதனை ரசித்துப் பாராட்டவேண்டும் என்றும் விரும்புகிறான். இறுதியில் இரண்டுமற்றுப்போய் இறப்பு நேரிடுகிறது. முதலில், பட்டினி இருப்பது சாதனையல்ல; அது அவன் விரும்பிய உணவு கிடைக்காததால் அவன் செய்துகொண்ட தேர்வு. தேர்வை மேற்கொண்டபின் அதனைச் சாதனையாக்க வேண்டும் என்று முயல்கிறான். அந்தச் சாதனை சில நாட்களே எடுபட்டது. பின்னர் சாதாரண விடயமாக, புறக்கணிக்கப்படுகின்ற ஒன்றாய்ப் போகிறது.

இதை வாசித்து முடித்ததும் பின்வரும் சிந்தனைகள் எனக்குத் தோன்றின. எழுத்துக்கு "விடயப்புலம்" ஒன்றிருக்கிறது. அது

சத்யாவை ஒரு பெண்பித்தனாகக் காட்ட முயன்றிருப்பது குறிப்பிடக்கூடியதுதான். ஆனால், அதன் மூலம் முன்றாந்தரப் பாலுணர்ச்சியைத் தூண்டும் காட்சிகளை (எடுத்துக்காட்டாக வங்கியில் வேலைசெய்யும் பெண்ணும் சத்யாவும் இடம்பெறும் படுக்கையறைக்காட்சி, ஹரிதாவின் முலைகளையே எப்போதும் சத்யா எட்டியெட்டிப்பார்ப்பது போல வரும் கோமாளித்தனமான காட்சிகள்) திணித்திருப்பது மோசமான இரசனைச்சுரண்டல். நயன்தாராவின் முலைகளின் முழுப்பரிமாணத்தையும் காட்டிவிடுதலில் இயக்குநருக்குள்ளே முனைப்பு, திரைக்கதையை நேர்த்தியாகச் சொல்வதிலே ஒரு காட்சியையேனும் இயல்பாகக் கொண்டுவருவதிலேயோ இல்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இடைவேளைக்கு முன்பாயகத்தனத்தை பின்தள்ளிய அதேஅளவுக்கு - இடைவேளைக்குப்பின், நாயகத்தனத்தை எந்தளவுக்கு முன்னிலைப்படுத்தலாமோ அந்தளவுக்கு முன்னிலைப்படுத்த முயலும்போது, காட்சிகள் கோமாளித்தனமாகிவிடுவதைத் தவிர்க்கமுடியவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, ஹரிதா தன்னை வெறுத்து ஒதுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கில் ஒரு விபச்சாரியுடன் கூத்தடிக்கும் சத்யாவையும் அவளது நண்பர்களையும் அந்தப்பெண்ணுடன் கைதுசெய்யும் பொலிசிடம் ஹரிதாவே வந்து, சத்யா உத்தமன் என நம்பவைத்து விடுவீக்கிறாள். அவள் அவனைத் துளிகூட சந்தேகப்படவில்லை! ஒரு சாதாரண பார்வையாளனின் பொதுப்புத்தி என்பது எவ்வளவு கேவலமாக அவமதிக்கப்படுகிறது! ஹரிதாவின் பார்வையில் சத்யாவுக்கு திசுக்கத்தி மட்டும்

இரகசியமாகவே உள்ளின்றுயங்கும் - தன்னை வெளிப்படுத்தாது. இரண்டாவது, மொழியின் ஆளுமை. மொழியினால் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பிடிபடாத உணர்வுகளை வளைத்துப் பிடிக்க முயல்கிறோமோ அதைப் பொறுத்தே இலக்கியங்கள் சிறப்புறுகின்றன. அதிலேயே ஒரு இலக்கிய ஆசிரியனின் ஆளுமை இருக்கிறது. முன்றாவது, இரகசியமாக வெளிக்குத் தெரியாது ஊழிநிற்கும் நோக்கம் நேராகப் புத்தியைச் சென்று தாக்காமல், இரகசியமாகக் கசிந்து கசிந்து மனத்தை ஆக்கிரமிக்கும் சக்தி உள்ளுறையாக இருக்கவேண்டும். உதாரணமாக அஸ்தமன சூரியனையும் விடியல் சூரியனையும் கன்னியாகுமரியிலிருந்து பார்த்தது எத்தனை அழகாக உணர்வலைகளை, திளைப்பை என்னுள் இன்னும் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது! பாரதியின் சூரியாஸ்தமனக் காட்சிபோல, கடலும் கடல்வெளிக்குமப்பால் நம்மைப் பரவசத்தில் அமிழ்த்துகிறது அப்பொன்றி வளையம் என்ற அற்புதம். இந்த அற்புதத்தை ரசிக்கக் கிடைத்தவன் பாக்கியவான். அதற்கு கன்னியாகுமரிக்குப் போகவேண்டியதில்லை. எங்கும் இருப்பது சூரியன். அதனோடு அது முடிந்துவிடுவதில்லை. அதன் உதயம், அதன் அஸ்தமனம், அதுதரும் வெப்பம், பருவகாலங்கள், அது தராத இரவு, நம் வாழ்க்கையில் இரகசியமாக ஊழிநிற்கும் அதன் ஆளுமை எல்லாம் எம்மைப் புரியாத புதிர் உலகத்துக்கு இட்டுச்சென்று, வாழ்க்கையின் அகண்ட அகாலப் பரப்பில் எம்மை மையமாக நிறுத்திச் சுழல்கிறது பேரியற்கை. இதுவே கலையின் அடிநாதம். இவ்வளவும் சூரிய அஸ்தமன, உதயத்தின்போது எனக்கு ஏற்பட்ட மனக்கிளர்ச்சி.

இது போன்றதுதான் கலை இலக்கியமும்! ■

பெண் காட்சியின் முக்கிய திருப்பத்தில், அவனுக்கு தங்கையாகிவிடுகிறாள்; விமான நிலையத்தில் மார்பகங்கள் வெளித்தெரிய அமர்ந்திருக்கும் பெண்ணை அணுகி அவள் துப்பட்டாவை எடுத்து முடுவதன்மூலம் சத்யா கலாசாரக் காவலனாகிவிடுகிறான்! இப்படியாக எத்தனையோ அபத்தங்கள் அரங்கேறுகின்றன. இந்தப்படத்தில் முக்கியமாகத் தவிர்ந்திருக்க வேண்டியவர் எஸ்.ஜே.சூர்யா என்கிற பாலுணர்வுக் கோமாளி; கொலை செய்தாலும் அவரால், இயல்பாக உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தமுடியாது என்பதே யதார்த்தம்! ■

அஞ்சலி!

கீவிஞர் நாவண்ணன் 15.04.2006 இல் காலமானார்.

இதழியலாளர், சிற்பி, ஓவியர், சமகால வரலாற்று நிகழ்வுகளை உணர்வுடன் எழுத்தில் விவரணப்படுத்தியவர் எனப் பல்பரிமாணக் கொண்டிருந்தவர் அவர்.

'தீபங்கள் எரிகின்றன', 'எத்தனை எத்தனை வித்துக்கள் வீழ்ந்தன', 'அக்கினிக் கரங்கள்' முதலிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

அண்மையில், மன்னார் வேதசாட்சிகள் வரலாற்றைக் கூறும் 'வித்தான காவியம்' தொடரைச் செய்யுளில் 'மன்னா' என்னும் கத்தோலிக்க மாத இதழில் எழுதினார்.

அவருக்குத் 'தெரிதலி' அஞ்சலி!

தகவற் களம்

சுனாமிக் கவிஞர்கள்!

“... சுனாமியைவிடக் கொடுமையானவை அதையொட்டி எழுதப்பட்ட பல கவிதைகள். இவற்றை எழுதிய கவிஞர்கள் பலரையும் டிசம்பர் 26, 2004 காலை 8.20 மணிக்கு மீன் வாங்கி வருகும்படி கடற்கரைக்கு அனுப்பாது நாம் விட்ட மகா வரலாற்றுப் பிழை. ‘ஆடை களவாடும் சுனாமி நீதானோ?’ எனக் காதலியின் விரகக் குரலுக்குப் பாலல் வரிகள் எழுதிய வைரமுத்துவையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கின்றேன்.

சுனாமியின் ஆயிரம் சடலங்களின் மத்தியிலும், பெண்ணின் ஆடைக்காகப் பதறுகின்ற கிருஷ்ணபரமாத்மா இவரைத் தவிர வேறுயார் இருப்பார்? இத்தகைய கவிதைகளிலிருந்தும், கவிஞர்களிடமிருந்தும் தப்பிக்க சுனாமி நாளைப்போல் மேட்டுநிலப்பகுதிகளுக்கு ஓட முடியாது.”

- உமாவரதராஜன்

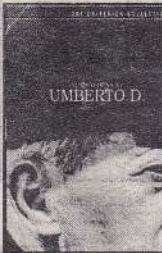
முன்றாவது மனிதன் (மார்ச்-ஏப்ரில் 2006)

இலவசமாய் அரிய வாய்ப்பு!

வெவ்வேறு நாடுகளின் தரமான பலமொழித் திரைப்படங்களைக் காட்டுவதோடு கலந்துரையாடலையும் ‘யாழ். பல்கலைத் திரைப்பட வட்டம்’ நடாத்திவந்தது. சுமார் ஐந்து வருடங்கள் ஞாயிறுதோறும் நடைபெற்று வந்த இந்திகழ்வு கடந்த சில மாதங்கள் தடைப்பட்டிருந்தது, மீண்டும் தொடங்கியுள்ளது.

உலகப் புகழ் பெற்ற ஜப்பானியத் திரைப்பட நெறியாளர் அகிரா குரோஸாவாவின் ‘ரப்ஷொடி இன் ஒகஸூர்’, சுவீடிஷ் நெறியாளர் இங்மார் பேர்க்மனின் ‘வினீர் லைஸ்’, இத்தாலிய நவயதார்த்தவாத நெறியாளர் விறோறியோ டி சீக்காவின் ‘உம்பேட்டோ டி., தமிழ்ப்பட நெறியாளர் R. செல்வராஜின் ‘உப்பு’ ஆகிய முக்கியத் திரைப்படங்கள் சித்திரை மாதத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

நல்ல திரைப்பட இரசனையை வளர்க்க விரும்புவர்கள், ஞாயிறுதோறும் இலவசமாய்க் கிடைக்கும் இவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தற்போது, யாழ்ப்பாணிலுள்ள ‘ஊடக வளங்கள் பயிற்சி மையத்தில்’ இந்திகழ்வு நடைபெறுகிறது.

ஒளிநாடு - எல்லம் - ஈழம்

“ஒளிநாடு என்பது செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிருநிலத்தில் ஒன்று” (தொல். எச்ச. சூத். 4 - உரை) என்பது யாம் நன்கு அறிந்ததொன்றாகும்.

... செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிருநிலத்தில் ஒன்றாகிய ‘ஒளிநாடு’தான் ‘எல்லம்’ எனப்பட்டது எனக்கொள்வதே பொருத்தமாகும். “எல்லே இலக்கம்” என்றது தொல்காப்பியம். ‘எல்’ (ஒளி, இலக்கம்) என்ற பொருளைத் தருவதே ‘இலங்கை’யுமாகும்.

... தமிழ்நாட்டின் உண்மை வரலாற்றினைத் தமது கூர்ந்த மதித்திறத்தால் ஆராய்ந்து நிறுவிப் பெரும் புகழ்படைத்த வரலாற்றறிஞர் திரு.ந.சி. கந்தையாபிள்ளை அவர்கள் கூறுவன எமது முடிபினை மேலும் அரண் செய்கின்றன: ‘ஈழம் என்னும் பெயர் எல் என்பதன் திரிபு. எல் என்று பொருள் கொடுக்கும் பெயரே இலங்கையாகும். எல் எல்லமாய்ப் பின் எல்லம் ஈழமாகத் திரிந்தது. ஒரு நாட்டின் பெயரினால் மக்கட் பெயரும், மொழிப் பெயரும் அறியப்படுதல் மரபு. இலங்கை மக்களின் பழையமொழி ஊழ் என இன்றும் அறியப்படுகின்றது. எல் நாட்டின் மொழியாதலின் அதற்கு ஊழ் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று என்று எளிதில் அறியவாய்கும்’ (புழந்தமிழர்: பக். 18-19) என்பது அவர்கள் கூற்றாகும்.

- தென்புலோலியர் மு. கணபதிப்பிள்ளை
(‘தமிழன் எங்கே?’ (1958) நூலில்).

அறிவைப் பெருக்க வாசிப்புப் பழக்கம்!

வாசிப்புப் பழக்கத்தை விரிவுபடுத்தும் நோக்கத்துடன் - ‘வளமான வாசிப்பு மாண்புததின் மேம்பாடு’ என்ற விருது வாக்கியத்துடன், ‘நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகம்’ (FOLA) செயற்பட்டு வருகிறது.

“...எழுத்தறிவு மட்டும் மிக உயர்நிலையிலுள்ள எமது சமூகத்தில் வாசிப்புத்திறன் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. கல்வியானது வருமானத்துக்குரிய முதலீடாகக் கருதப்படும் இன்றைய சூழலில், கல்வி நிறுவனங்கள் கடுகதியில் சான்றிதழ்களை உற்பத்தி செய்து வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. கல்வியானது அறிவைப் பெருக்குவது என்ற நிலை மாறி, கல்வியும் அறிவும் சமாதரமாகிவிட்ட சமூக யதார்த்தம் சிந்திக்கவைத்ததன் விளைவே இந்த நூலக விழிப்புணர்வு நிறுவகமாகும்” என, அதன் சிறுவெளியீட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது.

தொடர்பு முகவரி:
பொதுசன நூலகம், யாழ்ப்பாணம்.

ஐந்தாறு

ஐந்தாம் நூறும் சேர்ந்தால் ஐந்தாறு என்று வரும். வருமொழி நூறு. அதில் முதல் எழுத்து ந+ஊ. இவை சேரும்போது அந்த ‘ந்’ மட்டும் மிகவேண்டும். ஏன்? பொருளுணர்ச்சிக்காக. ஐநூறு என்றால் ஆச்சரியப்படும் நூறு எனப் பொருள்படும். ‘ஐ’ - வியப்பை உணர்த்தும் உரிச்சொல். ஐந்தில் உள்ள ஐ வேறு.

இந்திய அரசு வெளியீட்டுள்ள பணத்தாளில் ‘ஐநூறு’ எனத் தவறாக உள்ளது. பேராசிரியர் மா.நன்னன் இதைத் தொடர்புடையவர்களுக்கும் இதழ்களுக்கும் எழுதிஎழுதிக் கை ஓய்ந்ததுதான் மிச்சம். நம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் யாரும் கண்டுகொள்வதே இல்லை.

- தமிழண்ணல்
(தமிழ்நாடு)

வாசிப்பு விழிப்புணர்வு!

‘அகவிழி’ கல்விசார் வெளியீடு - வாசிப்பு விழிப்புணர்வை நோக்கமாகக் கொண்டு, புத்தகக் கண் காட்சியையும் மாலையில் உரை நிகழ்வுகளையும் பங்குனி 17-18-19 ஆகிய மூன்று நாள் களுக்கு இணுவில் மத்திய கல்லூரியில் ஒழுங்குசெய்திருந்தது.

முதல்நாள் மாலையில் த. சிவகுமாரன் தலைமையில், ‘ஆசிரியப் பணியில் வாசிப்புத்திறன்’ என்ற தலைப்பில் ஆ.ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தியும், ‘நூல்களுள் நுழைய ...’ என்ற தலைப்பில் செல்வி அ. ஸ்ரீகாந்தலட்சுமியும், ‘வாசகரே வினைப்படும் மனிதராகவும் முழு மனிதராகவும் மாறுகின்றனர்’ என்ற தலைப்பில் சபா ஜெயராசாவும் உரையாற்றினர்.

இரண்டாம் நாள் மாலை ந.ஞானசூரியரின் தலைமையில், ‘நல்ல திரைப்பட இரசனை’ பற்றி ‘தெரிதல்’ ஆசிரியர் அ.யேசுராசா உரையாற்றினார். ‘An Occurrence at Owl Creek Bridge’, பாஷு மகேந்திராவின் ‘நிஜத்தைத் தேடி’ ஆகிய குறும்படங்களும் ‘உப்பு’ என்ற முழுநளத் தமிழ்த் திரைப்படமும் காட்டப்பட்டன.

மூன்றாம் நாள் மாலை ‘அகவிழி’ ஆசிரியர் தெ.மதுகுதனனின் தலைமையில், ‘மாணவரும் வாசிப்பு’ என கவிஞர் நா. சிவசிதம்பரமும், ‘வாசிப்பின்மூலம் என்ன ஆற்றுப்படுத்தியவை’ என சி.கதிர்காமநாதனும், ‘படைப்பு இரசனையும்’ என க.சுட்டநாதனும், ‘படைப்பாகக் அழிவம’ என கோகிலா மகேந்திரனும் உரையாற்றினர். ‘பயனற்ற கல்வியே சபையோர் கருத்துரையும் இடம்பெற்றது. இத்தகைய நிகழ்வுகள் பரவலாக நடைபெறுவது பயன்தருமென்பது பலரின் கருத்தாயிருந்தது.

உலகப் புகழ்பெற்ற ஒளிப்படக் கலைஞன்

‘அந்தரே கேட்ரெஸ்’ ஹங்கேரியில் புடாபெஸ்ட் நகரில், 1894 இல் பிறந்தவர்; தனது பதினாறாவது வயதிலிருந்து ஒளிப்படம் எடுக்கத்தொடங்கினார்.

1925 இல் ‘பாரிசு’க்குச் சென்று வாழ்ந்தவருக்கு 1936 இல் பிரெஞ்சு அரசாங்கம் ‘கௌரவக் குடிபரிமை’ வழங்கியது.

இரண்டாம் உலக யுத்தம் காரணமாய் நியூயோர்க்கில் அவர் வசிக்கநேர்ந்தது. ‘நவீன கலைகளுக்கான அருங்காட்சியகத்’தில் நடைபெற்ற தனிநபர் ஒளிப்படக்காட்சியின் பின் அமெரிக்காவில் பிரபலமானார்; பின்னர் உலகின் பல இடங்களிலும் இவரது ஒளிப்படங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன.

‘ஹங்கேரிய நினைவுகள்’, ‘எனது யுன்னிலிருந்து’ முதலிய நூல்கள் இவரது ஒளிப்படங்களின் தொகுப்பாக வந்துள்ளன.

பன்னாட்டுப் பட்டிப்பெரியல்

தமிழ் திரைப்படத் துறைக்குத் தற்போது 75 வயதாகிறது. அதே வயதுதான் தமிழ் திரையிசைப் பாற்றுறைக்கும். முதலாவது தமிழ்த் திரைப்படமான 'காளிதாஸ்' ஆறு பாடல்களைக் கொண்டிருந்தது. தற்காலத் தமிழ்த் திரைப்படங்களிலும் சராசரியாக ஆறு, ஏழு பாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. ஆரம்பத்தில் பாடல்களின் எண்ணிக்கை 60 வரையிலிருந்தது. படிப்படியாகக் குறைவடைந்து இன்றைய நிலைக்கு வந்துவிட்டது. வசனத்தைவிடப் பாடல்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த காலகட்டம் மாறி, வசனம் முக்கியத்துவமடைந்தது. தற்போது கமராவும், காட்சிகளும் முதன்மை பெற்றுவிட்டன. இருப்பினும் எக்காலத்திலும் இரசிகர்கள் மத்தியில் பாடல்களுக்குரிய சர்ப்பும், வச்சீகரமும் குறைந்துவிடவில்லை.

முன்னர் கதைக்குப் பொருந்தும் வகையில் பொருள்நிறைந்த பாடல்கள் பெருமளவில் தமிழ்ப் பாடங்களில் இடம்பிடித்தன. அவை கதையோட்டச் செல்நெறிக்குத் துணையாயமைந்தன. பாவம் மிக்க இனிய குரலிசையால் மென்மையான,

மதுர பாஸ்கரதாஸ் - உடுமலை நாராயணகவி

நுண்மையான இசையமைப்புடனினணந்தது இதயத்தைக் குளிர்வித்தன. ஆனால் இன்றோ, அந்தச் சுகானுபவம் தொலைந்துவிட்டது. மனமாசு கழுவுவது, நெஞ்சின் நினைவுகளை நேர்த்திசையில் மீட்டும், ஏகாந்தத்தினுள் இசையை மாந்தித் திரைக்கும் இன்பந்தரும் பாற்றுகவை தமிழ்த் திரையுலகிலிருந்து புறிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்குப் பதிலாக கதையைப் புறக்கணித்து, வலிந்து திணிக்கப்படும் காத்திர்பாடல்களும், கோமாளிப் பாடல்களும் கொள்ளைநோய் போலப் பெருகிவிட்டன. விதிவிலக்குகள் இல்லாமல் இல்லை. நவீனத்துவமான இசைச் சேர்க்கையினுள்ளே முக்கிக் குளித்து நல்ல கருத்துக்களை வெளிக்கொணரும் மிகச்சிலவான பாடல்களும் வெளிவரத்தான் செய்கின்றன. பெரும்பாலான திரையிசைப் பாடல்கள் பொருண்மையிலும், இனிமையிலும் குன்றிவிடுகின்றன. கம்பியூட்டர் இசையினால் பாடல்வரிகள் விழுங்கப்பட்டும், அதீதமான பிறமொழிக் கலப்பினால் சிதைக்கப்பட்டும், பொருளற்ற வெற்று ஆரவாரச் சொற்கோப்பினால் பயனற்றும் காணப்படுகின்றன. சமூகப்பயன்பாடு என்ற குறிக்கோளை மீறி வளர்ந்த வணிக நாட்டத்தின் விளைவே இதுவாகும். எத்தகைய கானா, சோனாப் பாடல்களுக்கும் கால் கைகளை ஆட்டக்கூடிய பலம் வாய்ந்த இரசிகர் பட்டாளம் உருவாகி வளர்ந்து வருவதற்கும் இத்தகைய

சினைமாப் பாடல்களின் பிரசவங்களுக்கும் இடையிலான இணைப்பு வலுவானதாகும். பாடலாசிரியர்கள், மேகமூட்டங்கள் நிறைந்த சினமா வானில் தங்களது நட்சத்திர மினுமினுப்பைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காகப் போராடுகிறார்கள். திரைப்படங்களின் வணிக வெற்றிகளுக்கும், சனஞ்சக ரசிகத் தன்மைக்கும் ஏற்றவிதத்தில் தங்களது பாடற்படைப்புக்கள் அமையவேண்டிய கட்டாயத்தை வலியுறுத்து கின்றனர். தார்மிக சிந்தனையும், கலாநோத்தியும், தமிழ்ச்சுவையும் தழுவுநேர்ந்தால் வாடும் வயிற்றின் பொருமல்கள் தனியாமற் போய்விடுமென அஞ்சுகின்றனர். அதனாலேயே தாம் தமிழ்த் திரையுலகில் புதியதான பாடல்களின் உலகைப் படைத்துவருவதாகப் பறைசாற்றுகின்றனர்.

மதுர பாஸ்கரதாஸ் தமிழ்த் திரைப்படவுலகின் முதற்பாடலாசிரியர். நாடக மேடையிலும் திரைப்படங்களிலும் தேசிய உணர்ச்சியைத் தமது பாடல்களின்மூலம் வெளிப்படுத்தியவர். சமூக மாற்றத்துக்கான முன்முயற்சிகளைப் பிரச்சாரஞ் செய்தவர். இதிகாச - புராணப் படங்களிலும் சாதாரியமாகச் சமகாலப் பிரச்சினைகளை முன்னிறுத்திப் பாடல்கள் புனைந்தவர். பதினைந்து ஆண்டுகள் திரைப்படப் பாடலாசிரியராகப் பணியாற்றியவர். திரைப்படங்கள், நாடகங்கள் தவிர தனிப்படல் களையும் சேர்த்துச் சுமார் 800 பாடல்கள் வரையில் பாஸ்கரதாசின் பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன.

"இந்தியர்கள் நம்மவர்களுக்குள் ஏனோ வீண்சண்டை", "ராட்டினமாம் காந்தி கை பாணமாம்", "மன்மத பாணமடா மாநிலில் பாயுதா" முதலான காளிதாஸ் திரைப்படப் பாடல்களும்; "வெட்கங்கெட்ட வெள்ளைக் கொக்குகளா! விரட்டியடித்தாலும் வாரீகளா?", "ஒரு மாசில்லாத இந்து சதேச வளையல் வச்சீரம் பதித்த உச்சித் வளையல்" ஆகிய 'வள்ளி திருமணம்' (1933) படப்பாடல்களும் மதுர பாஸ்கரதாஸின் கவிதை களுக்குச் சில உதாரணங்களாகும்.

"தமிழ்த் தியாகையா" என அழைக்கப்பட்ட பாபநாசம் சிவன் பாடலாசிரியராக, இசையமைப்பாளராக, நடிகராகத் தமிழ்த் திரையில் ஜொலித்தவர். கர்நாடக இசையுலகில் தமிழ்ச் சாகித்தியங்களினதும் கீர்த்தனை களினதும் முன்னோடி. 1933இல் 'சீதா கல்யாணம்'

செ. திருநாவுக்கரசர்

திரைப்படத் திற்குப் பாடல்கள் எழுதத் தொடங்கியவர். சுமார் 15 ஆண்டுகாலம் இதிகாச புராண - பக்திப் படங்களில் ஈடு இணையற்ற விதத்தில் பக்தி, அறப்போதனை சார்ந்த பாடல்களைத் தந்தவர். மணிப்பிரவாளங் கலந்த அவரது பாடல்களே ஏராளமெனினும், "சொல்லு குழந்தாய் நீ சொல்லு குழந்தாய்" போன்ற நல்ல தமிழ்ப் பாடல்களையும் படைத்தளித்தவர். பிற்காலத்தில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றாமாக 1972ஆம் ஆண்டுவரை சிவனின் பாடல்கள் திரையில் ஒலித்தன. எம்.கே.தியாகராஜ பாகவதர் நடத்த 14 திரைப்படங்களில், 13 பாடல்களுக்குச் சிவனே பாடல்கள் இயற்றினார். அவரது திரைப்படவுலகிலுள்ள மெகமூட்டுமேதைகள்

பலராலும் பாடப்பட்டுள்ளன. "வதனமே சந்திரபிம்பமோ, மலர்ந்த சரோஜமோ, மாரணம்போ நீள் விழியோ, மதுர கானமோ" "ராஜன் மகராஜன் திருவொற்றியூர் மேவும் திருவாளர் தியாகராஜன்" "வள்ளலைப் பாடும் வாயால் அறுதலைப் பிள்ளையைப் பாடுவேனோ" "வஸந்தருது மனமோ ஹனமே" "கவலையைத் தீர்ப்பது நாட்டியக் கலையே" "ஸ்வப்பன வாழ்வில் மகிழ்ந்து ஸ்ப்ரமணிய ஸ்வாமியுனை மறந்தார்" "மன்மதலீலையை வென்றாருண்டோ" "உணைக்கண்டு மயங்காத பேர்களுண்டோ" "அன்னைபும் தந்தையும் தானே" "கிருஷ்ணா முகுந்தா முராரே" "அந்த நாளும் வந்திடாதோ" "பீரமையில் யாவும் மறந்தேனே" "பூமியில் மானிட ஜென்மம் அடைந்துமோ" "அற்புதலீலைகளை யாரறிவார் அகிலாண்ட நாயகனே அரசே உந்தன்" "தீன கருணாகரனே நடராஜா" "ராதே உனக்குக் கோபம் ஆகாதடி" "என்ன செய்தாலும் எந்தன் அன்னையே"

என்றவற்று 116 திரைப்படங்களில் ஏறத்தாழ 800 பாடல்கள் வரையில் பாபநாசம் சிவன் இயற்றியுள்ளார்.

மரபையொட்டிச் செல்லும் பாடல்களைத் தந்த பாபநாசம் சிவனின் காலத்திலேயே,

அ. மருதகாசி - பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம்

மரபினைத் தேவைக்கேற்ப மறுத்துப் பாடல்களை இயற்றியவர் உடுமலை நாராயணகவி. இவர் 1934-1972 காலகட்டத்தில் 100 திரைப்படங்களில் 1000 பாடல்கள் அளவுக்கு இயற்றியவர். புகுத்தறிவுப் பண்பும், சமூகப் பிரச்சினைகள் மீதான அக்கறையும், நாட்டாரியலம்சங்களும் இக்கவிஞரிடத்தே சிறப்பம்சங்களாக விளங்கின. திராவிட இயக்கத்தவரால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட இவர், சுயமரியாதைச் சிந்தனைகளின் ஊற்றான பாடல்களைத் தந்தவர். தமிழ் சினமாவில் கவிஞர்களுக்குரிய கம்பீரத்தையும் கௌரவத்தையும் தேடித்தந்தவர்.

"மானமெல்லாம் போனபின்னே வாழ்வுதான் ஒரு வாழ்வா" (கண்ணகி), "உலகே மாயம் வாழ்வே மாயம்" (தேவதாஸ்), "கா-கா-கா ஆகாரம் உண்ணவே", "தேசம் ஞானம் கல்வி" (பராசக்தி), "மஞ்சள் வெய்யில் மாஸையிலே" (காவேரி), "சிங்காரப்பைக்கிளியே பேசு" (மனோகரா), "பட்டணந்தான் போகலாமடி பொம்பிளை", "காரிலே சவாரி செய்யும்", "ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால்" (எங்கள் வீட்டு மகாலக்ஷ்மி), "நல்ல நல்ல நிலம் பார்த்து" (விவசாயி), "ஆகாய வீதியில் அழகான வெண்ணிலா" (மஞ்சள் மகிமை), "சும்மா இருந்தா சோத்துக்கு நஷ்டம்", "ஆடல் காணீரோ?" (மதுரை வீரன்) முதலான பொருள் பொதிந்த

தஸ்லிமா நஸ்ரின் பங்களாதேஷின் சர்ச்சைக்குரிய பெண் படைப்பாளி. நாவல், கவிதை, கட்டுரை என்பன பல தளங்களிலும் தீவிரமாகத் தன் குரலைப் பதிவுசெய்துவரும் இவருடைய கவிதைகளிற் சில தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. பெண்ணியவாதியாகவும் சர்ச்சைக்கு உரியவராகவும் அறியப்படும் இவரது அரசியல் புனைகதையுலகம் தீவிரம் மிக்க ஒன்று.

1992ஆம் ஆண்டு 'பாபா மகுதி' இடிப்பின் பின்னரான நிகழ்வுகளின் இலக்கிய ஆவணமாக லஜ்ஜா வைக் கருதலாம். மகுதி இடிப்பினைத் தொடர்ந்து, பங்களாதேஷில் சிறுபான்மையினரான இந்துக்களுக்கெதிராக வன்முறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. அவ்வன்முறையையே கருவாகக் கொண்டமனநதிருக்கிறது 'நாவல்'. புத்தகமாக வெளிவந்து 60,000 பிரதிகள் விற்புத்திரந்த நிலையில், சமூக வன்முறையைத் தூண்டுகிறது எனக்கூறி, பங்களாதேஷ அரசு இந்நாவலைத் தடைசெய்தது. இல்லாமிய அடிப்படைவாத இயக்கங்கள் தஸ்லிமாவுக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தின. அவருக்கெதிராகப் பத்வா விடுக்கப்பட்டு அவரைக் கொல்பவர்களுக்குப் பரிசும் அறிவிக்கப்பட்டது. இந்நாவல் இந்துக்களின் 'தத்தா' குடும்பத்தை முக்கிய கதைமாந்தராகக் கொண்டிருக்கிறது. சமூக வன்முறைக்குப் பலிக்கடாக்களாக்கப்பட்ட இந்துக்களின் ஒட்டுமொத்த குறியீடாக இக்குடும்பம் சித்திரிக்கப்படுகிறது. தொடர்ந்து அவலங்களுக்குள்ளாகும் இக்குடும்பத்தின் தாய்நிறைந்த பாடுகளை விவரிக்கிறது நாவல். கதை மாந்தர்களின் சமூகப்பிணைப்புக்கள், உணர்வுகள், உடைமைகள், வணக்கஸ்தலங்கள் என்பவை சிதைக்கப்படுகின்றன. அந்தச் சிதைவுகளில் இருந்து கதை தொகுக்கப்படுகிறது. மதரீதியான அடிப்படைவாதத்திலிருந்து எழும் வன்முறை, அவ்வன்முறைக்குள் வாழும் சமூகத்தின் சிதைவு இவ்விரண்டும் இணைகோடாக நாவலில் நீண்டு செல்கின்றன. நாவலெங்கும் வன்முறையே விரவிக்கிடப்பினும் கதைமாந்தர்களின் காதல், கோபம், பயம், விரக்தி, குழம்பும் போன்ற உணர்வு நிலைகள் கலைத்துவந்துடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அடிப்படைவாதிகளின் மனிதாபிமானற்ற வன்முறையை ஊடகங்கள் வாயிலாக தொடர்ந்து அறிந்து வந்திருக்கிறோம்; ஆனால், இதுவரை எம்மால் அறியப்படாதிருப்பது அவ்வன்முறைக்குள் வாழும் தனிமனிதனின் மனச்சிக்கல்களும் வலியும். இந்நாவல் அந்த அவலங்களை உரத்து அறிவிக்கின்றது.

பொய்களின் கதை அறைகளில்...

புலப்படுவதற்கான... எல்லா இருளின்... திரைவெளிகளும்... கையங்களை நொறுக்கும்... விர் சாகச நாயகர்களின்... பெரும்... கதைப்பாடுகளுக்கு... முன்... நான் என்... திரைகளின்... கயவழி முனைப்பை... தேடி வெற்று வெளிகளில்... அகதியைப் போல்... அவலைகின்றேன்...

அடைபட்டுக் கிடக்கும்... திறக்க முடியாத... சாகச பிம்பங்களின்... பொய்களின் கதை... அறைகளில்... வாசல்களில்... கிடக்கின்றேன்... 'அந்தரேய் தார்க்கோவ்ஸ்கியின்'... கண்ணாடிகளுடன்... ஒரே ஒரு தமிழ்... சினமா கலைஞன் ஈரம் சொரியும்... சமூக மரபுகளிலிருந்து... தோன்றிட மாட்டானா...? இருளின் புனைவெளி பிம்பத்தை உடைத்தெழும் முனைப்புடன் ஜோன் ஆபிரகாமின்' ஆவி என்னையும் பிடிக்க வேண்டும்...

நம் சிதிலமான இருப்பின் வறண்ட குகைகளில் அலையும் தமிழ் மன பிம்பங்கள் செத்துச் செத்து ஒழுக்கி மறையும் புனிதங்கள் நிறைந்த திரை நாளின் முன் நாம் மறுபடியும் உயிர்த்தெழுமோம்!

- மாஸ்கேந்திரன்

குறிப்பு:
 1. லக்ஷ்மி சினமா கலைஞன்
 2. அவரின் திரைப்படம் (Mirror)
 3. கேரளாவின் தீவிர திரைப்படக் கலைஞன்

கட்டுரைகள், குறிப்புகள், கவிதைகள், சிறிய கதைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. ஆக்கங்கள் கையெழுத்தில் A4 அளவு தாளில் இரண்டு பக்கங்களுக்குள் அமைதல் வேண்டும். 'படிப்பகம்' பகுதியில் வெளியிடவேண்டுமானால் நூலின் ஒரு பிரதியை அனுப்பவேண்டும். ஆறு இதழ்களுக்கான சந்தா ரூபா 50/-; அனைத்துக் காக்கட்டளைகளும் அ. யேசுராசா, வண்ணார்பண்ணை அஞ்சலகத்தில் மாற்றும்வகையில் எடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்படவேண்டும். 'தெரிதல்' இலக். 1, ஓடைக்கரை வீதி, குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

கணிசமான அளவு தகவல்களாலும் புள்ளிவிவரங்களாலும் செய்திக் குறிப்புக்களாலும் நிரப்பப்பட்டிருக்கும் நாவலில், உணர்ச்சிகரமான நடை தெரிந்தே விலக்கப்பட்டுள்ளது. அறிக்கை செய்யும் பாசாங்கு மொழியில் புனைவின் உக்கிரத்தை எட்டி வெற்றிபெறுகிறது லஜ்ஜா. தகவல்களும் செய்திக் குறிப்புகளும் கோக்கப்படும் விதமும் அவற்றின் கனதியும் வாசகனின் மனதை அவச நிலைக்குள்ளாக்கப் போதுமானவை. அத்தகவல்களின் படிந்திருக்கும் கண்ணீரினதும் இரத்தத்தினதும் பிசிபிசுபை பக்கம் புரட்டுகையில் விரல்களால்கூட உணர் முடிக்கிறது.

இல்லாமிய அடிப்படைவாதத்தைத் தீவிரமாக எதிர்க்கும் அதேவேளை, இந்து மதத்தின் அடிப்படைவாத அராஜகங்களையும் கடுமையாகச் சாடுகிறது. பாரதிய ஜனதா, விஷ்வஹிந்து பரிஷத், சிவசேனா, பஜ்ரங்தள் போன்றவற்றுக்கெதிரான நிலைப்பாடு நாவலில் காணக்கிடைப்பினும் பாரதிய ஜனதா தன் முஸ்லிம் விரோத பிரச்சாரத்துக்கு 'லஜ்ஜா'வைப் பயன்படுத்திக்கொண்டது. நாவல் எழுதப்பட்ட காலப்பகுதியில் அடிப்படைவாத வன்முறை இன்றிருக்குமளவுக்கு இல்லை. முதிர்ச்சியற்ற வெறும் வன்முறையையே அடிப்படைவாதிகள் வெளிப்படுத்தியவண்ணம் இருந்தனர். ஆயினும் லஜ்ஜா இன்றளவும், தத்துவ நிலைப்பாடுகளை அடிப்படைவாதிகள் எடுத்துள்ள நிலையிலும் பொருத்தப்பாடுடையதாகவே இருக்கிறது.

அடிப்படைவாதம் ஒரு மாற்று அரசியற் கருத்துநிலையாக உருவெடுத்து, வன்முறைகளுக்கு தத்துவ விளக்கமளிக்கும் அளவுக்கு வளர்ந்துவிட்டது. மாற்றுக் கருத்துக்களை அளவற்ற வன்முறைமூலம் இருட்டிடித்துவிட்டு, 'இன்டலெக்சுவல்' மூளைகளை வாடகைக்கு அமர்த்தி விளக்கமளிக்கும் கீழான அரசியல் அவர்களிடம் தொழிற்படுகிறது. ஆனால், இதையெல்லாம் தாண்டி நிலவும் வன்முறையின் கேவல அரசியலை, அதன் மிலேச்சத்தனத்தை, எழுத்தில் அல்லது கலையில் வெளிக்கொணர்வதன்மூலம், வன்முறையை நியாயப்படுத்தும் எல்லாக் கற்பிதங்களையும் தகர்க்க முடியும். வன்முறைக்குள் வாழ்தலின் அவலத்தை இலக்கியத்தில் எடுத்தியம்பல்மூலம் இந்நாவல், வன்முறையின் கற்பிதங்களை எள்ளி நகையாடுகிறது.

இந்நாவல் போன்ற ஒரு நாவலாவது நம்மத்தியில் இல்லாமல் போனதன் விளைவையே நாம் இன்று அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எமது போக்குகளை, எமக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுங்களை நடுநிலையாக ஆவணப்படுத்தும் ஒரு இலக்கியமானவது எம்மிடமிருந்து வரவில்லை. ஓரிண்டு நாவல்கள் எழுதப்பட்டிருப்பினும் அவை சார்புள்ளவையாக இருக்கின்றன; அன்றில் அறியப்படாதவையாக இருக்கின்றன. இந்நிலையில், இந்நாவல் நம்மத்தியில் இருக்கும் பேரினவாத கட்சிகள், அடிப்படைவாத குழுக்கள் என்பவற்றின் மீதான மீள்பார்வையைச் சாத்தியப்படுத்துகின்றது.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் போக்குகளில் முன்னிலையில் இருக்கவேண்டிய அரசியல் புனைகதையுலகம், துரதிர்ஷ்டவசமாக இரண்டாம் மூன்றாம் நிலைகளில்கூட இல்லை. வாஸந்தி, ஷோபாசக்தி என முனைப்புடன் இயங்குவோர் குறைவாகவே உள்ளனர். ஜோர்ஜ் ஓர்வெலின் Animal Farm, 1984; சொல்ஸெனிட்ஸ்கியின் 'கான்சர் வோட்', First Circle; எல் வீஸெலின் The Night போன்ற அரசியல் நவீனங்களோடு ஒப்பிடக்கூடிய படைப்புக்களுக்காக நீண்ட காலம் காத்திருக்கவேண்டும்போலத் தோன்றுகிறது. அரசியல் இலக்கியத்துக்கான தளம் தொடர்ந்தும் குறுகியதாகவே இருப்பது வருந்தத்தக்கது.

நுட்பமான அந்தரங்க வெளிப்பாடுகளான மொழியிசைவுடன் அந்த புனைவகம் - நடப்பியலுக்கேற்ப வாசகனுக்கு எடுத்துரைக்கும் ஈழத்துக்கவிதைகள், 1980களுக்குப் பின் அமைப்பாலும் அனுபவவெளிப்பாட்டாலும், மொழிநடையாலும் மாற்றம் கண்டன. இம் மாற்றத்துக்கு அடிப்படைக் காரணம் ஆயுதப்போரட்டமும், தமிழ்த் தேசிய இயக்கத்தின் எழுச்சியும், பெண்ணிலை விழிப்புணர்வும் ஆகும். இக்கால கட்டத்தில் பெண்விடுதலை, தாகம், தோழி, விளக்கு, செந்தழல், சுதந்திரப்பறவை, நங்கை, மருதாணி, நிவேதினி, பெண் போன்ற சஞ்சிகைகள் பெண்ணியக் கருத்துக்களை உள்வாங்கி வெளிவந்ததுடன், ஆளுமையான பெண்ணிலக்கிய படைப்பாளிகளையும் ஈழத்திலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகம் செய்தன; காத்திரமான கவிதைகளும் இவ்விதங்களில் இடம்பெற்றன.

1980களுக்குப் பின் வெளிவந்த ஈழத்து பெண் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்புக்களாக சொல்லாத சேதிகள் (1986), உயிர்வெளி (1999), கனல் (1997), எழுதாத உன்கவிதை (2001), சிவரமணி கவிதைகள் (1993), மறையாத மறுபாதி (1992), வானதியின் கவிதைகள் (1991), பாரதியின் 'காதோடு சொல்லவிடு', கஸ்தூரியின் ஆக்கங்கள் (1992), தூயவளின் 'நிமிர்வு' (1993), ஔவையின் 'எல்லைகடத்தல்' (2000), நாகபூசணி கருப்பையாவின் 'நெற்றிக்கண்' (2001), தர்மினியின் 'உதயத்தைத் தேடி' (2002), மைதிலியின் 'இரவில் சலனமற்றுக் கரையும் மனிதர்கள்' (2003), அனாரின் 'ஔவியம் வரையாத தூரிகை' (2004), சுல்பிகாவின் 'வில்ங்கிடப்பட்ட மானிடம்' (1995), ஆழியாளின் 'உரத்துப் பேசு' (2000) போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

அகவயமான புனைவின் பிரதியை கருத்தியல் ரீதியாக பகுத்தாய்வு செய்யும்போது, அது புனைவை புறவயத்துக்கு தள்ளுவதுடன் புனைவின் முழுப்பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்துவதும் உதவும். ஆனால், பாடுபொருளின் வகைமை அடிப்படையில் ஒரு புனைவை அணுகும்போது அது புனைவின் முழுமைத்துவத்தைச் சிதைப்பதுடன், ஓர் இலக்கிய ஆக்கியின் முழுப்பரிமாணத்தை உணரவும் தடையாகிறது. ஆயினும் ஒரு வாசகனை பிரதியை நோக்கி அழைத்துச்செல்ல, இம்முறைமையே பெரும்பாலும் உதவுகிறது. எனவே, விமரிசன நோக்கில் வகைமை அடிப்படையிலான திறனாய்வு முக்கியமாகின்றது.

பெண்ணிலக்கிய ஆக்கிகளின் பெரும்பாலான கவிதைகள் அகம்சார் உணர்வுத்தளத்தில் இயங்குவவையாகக் காணப்படுகின்றன. 'சொல்லாத சேதிகள்' தொகுப்பில் இடம்பெறும் சங்கரியின் 'இடைவெளி', ஔவையின் 'உணர்வுகள்', பிரேமியின் 'அன்றும் இன்றும்', ரேணுகா நவரட்ணத்தின் 'அந்தநாளை எண்ணி', ஊர்வசியின் 'வேலி' போன்ற கவிதைகள் அக உணர்வுத்தளத்தில் இடம்பெறுகின்றன. மைதிலியின் 'ஓவ்வொரு நாளும்', 'போய்வருக' என்னும் கவிதைகள் ஒரு பெண்ணின் மென்மன உணர்வின் வெளிப்பாடுகளை யதார்த்தமாக முன்வைக்கின்றன.

ஈழத்து பெண்ணிலக்கிய காதலர்களின் பெரும்பாலான கவிதைகள், சமூக கலாசார தளத்தில் பெண்ணின் உரிமை மற்றும் வகிபாகம் எத்தகையது என்பதை எடுத்துரைக்கின்றன. சுல்பிகாவின் 'இருப்பின் மறுப்பு', ஆணுக்காகப் படைக்கப்பட்ட பெண்ணை இன்பமுட்டும் போதைப்

ஈழத்து நவீன கவிதையில் பெண்புனைவு: வகைமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட நோக்கு

பொருள் என்றும், விபச்சாரி என்றும் குற்றவாளியாக்கி நியாயக்கூண்டில் நிறுத்துகிறது. அனாரின் 'பேசாதிருப்பதனால்' என்னும் கவிதை, வியாபாரச் சந்தையில் விலைபேசி அடகு வைக்கும் பெண்ணின் உரிமையை நிராகரித்து வாழ்வை / உரிமையை / எந்த விலைக்கும் / என்னால் விற்கமுடியாது எனத் தாக்கம் செய்கிறது.

"உன்தாயும் / அவள் தாயின் / தாயின் தாயின் / தாயும் / அவன்தாயும் இல்லாவிடின் / நீயும் / உன்மகள்வழிப் பேத்தியும் / அவள் தன் பேத்தியும் / அவளின் பூட்டியும் / ஏதனாடு கிளைத்திருக்க முடியும்..."

5. டீமெஷ்

என, ஆண்களினால் நிராகரிக்கப்படும் பெண்ணை தாக்கீதியாக வாதிட்டு, சமூகத்தில் பெண்ணுமொரு அங்கம் என நிலைநிறுத்துகிறது. ஆழியாளின் 'அடிவயிறுச் சமீக்கைகள்' என்னும் கவிதை, ஔவையின் 'என்னுடைய சிறிய மலர்' என்னும் கவிதை, "வெறியும் திமிரும் / அதிகாரமும் / உடைந்து சிதற எழுந்தநில் / உன்னை மீறி எந்தக்குறியும் / உனது உடலை தண்டாதவாறு / அக்கினிக் குஞ்சாய் எழுந்திடு" எனக்கூறி சமூகத்தில் பெண்ணின் இருப்பு எத்தகையது என்பதைத் தன் மகவுக்குப் போதிக்கிறது.

சமூகத்தில் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு அவமானப்படுத்தப்பட்ட - தோற்றுப்போன பெண்ணின் ஈனக்குரலாக சிவரமணியின் பல கவிதைகள் ஒலிக்கின்றன. 'அவமானப்படுத்தப்பட்டவன்', 'முணைப்பு', 'எனது பரம்பரையும் நானும்' போன்ற கவிதைகளில் நம்பிக்கைகள் தோற்றுப்போய் மகிழ்ச்சியற்ற வாடும் இளம்பெண்ணின் மன உணர்வுகள், துல்லியமாகப் பதிவுசெய்யப்படுகின்றன.

சீதன முறையை வற்புறுத்தி பெண்களை மணம்செய்து கொடுக்கும் வழக்கத்தைச் சாடும் கவிதைகள் பெண் புனைவியலாளரால் படைக்கப்படுகின்றன. ஔவையின் 'கல்பாணம்', நிருபாவின் 'மாப்பிள்ளை வந்தனங்கள்', கருணாவின் 'உடன்படிக்கை', ரஞ்சனியின் 'கன்னி' போன்ற கவிதைகள் சமூகத்தைச் சீரழிக்கும் சீதனக் கொடுமையை எடுத்துரைக்கின்றன.

ஈழத்து பெண்ணிலக்கிய ஆக்கிகள் ஆன்மீகவெள்ளத்தில் உழைத்துவந்த கவிதைகளில்

பாடுபொருள் ஆக்குவதுடன், கவிதையில் பாலியல் உறுப்புக்களைப் படிமங்களுக்கூடாக வெளிப்படுத்துவதும் உண்டு. ரஞ்சனியின் 'புரிதலின் அவலம்' என்னும் கவிதை கலவியில் திருப்தி காணாத பெண்ணின் மன ஏக்கத்தை அபத்தமீன்றி வெளிப்படுத்துகிறது. சிறுமிகள் வன்புணர்வுக்கு உள்ளாகக்கப்பட்டு சிதைக்கப்படுவதை "நிலாக் காட்டச் சிரிக்கும் / சின்னவயதிலும் / ஆண்டு குறிகளால் துளைக்கப்படுவதை / எப்படிக்காட்டுவேன்" எனும் ஔவையின் வரிகள் காட்சிப்படுத்துகின்றன. அரசவன்முறையால் குதறிச் சின்னப்பின்படுத்தப்படும் சகோதரிகளை கலவியின் 'கோணேஸ்வரிகள்' என்னும் கவிதை காத்திரமாகச் சித்திரிக்கிறது. இக்கவிதையில் கையாளப்படும் 'யோனி' என்னும் குறியீடு படைப்பின் அதி உச்சாத்தியப்பாட்டைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது.

ஈழத்துப் பெண் கவிதை சொல்லிகள் போரின் அனர்த்தங்களைப் புலப்படுத்துகின்றன. தம் கவிதைகளில் பதிவு செய்துள்ளனர். சிவரமணி, ஔவை, அனார், சுல்பிகா, அம்புலி, ஆதிலட்சுமி சிவகுமார், கப்பன் வந்த, கஸ்தூரி, பாரதி, சண்முகநாதன் கலைமகள், கனிமொழி மலைமகள், தூயவள், தமிழ்க்கவி, வான்நிலா, பிரபா தில்லைநாதன், ஆழியாளர் போன்றோர் உட்பட பெண்கவிஞர் பலர் பதிவுசெய்துள்ளனர். யுத்தத்துக்கு முகம் கொடுக்கும் சிறுவர்களின் மனநிலைப் பிறழ்வை சிவரமணியின் 'யுத்தகால இரவொன்றின் நெருக்குதல்' என்னும் கவிதை ஆவணப்படுத்துகிறது. இவரின் பிறிதொரு கவிதையான 'திருவிழா' யுத்தத்தை எதிர்கொள்ளும் மக்கள் திருவிழாவை எவ்வாறு எதிர்நோக்குகிறார்கள் என்பதைச் சித்திரிக்கிறது.

"நேற்று வரை / கண்ணெதிரே நின்று / கதைபேசி சிரித்தமுகம் இன்று / காவியமாய் போனது" என மரணங்கள் நிறைந்த ஈழத்தைப் பதிவு செய்கிறது சண்முகநாதன் கலைமகளின் கவிதை. எதிரியைக் களமுனையில் சந்திக்க போரிற்கு ஆயத்தமாகும் சிநேகிதியை ஆவணப்படுத்துகிறது கனிமொழியின் 'சிநேகிதம் முடிபும்' என்னும் கவிதை. "குண்டு மழைக் குளிப்பில் / குருதியுறைந்த வீதிகளில் / நினவாடை கலந்த சுவாசிப்புகளில் வெறுப்படைகிறேன்" எனத் தொடங்கும் 'நான் எப்போதும் மரணிக்கவில்லை' என்னும் அம்புலியின் கவிதை யுத்தத்தை நிராகரிக்கும் பெண்ணின் திடமான குரலாக எழுகிறது. ஔவையின் 'தாயின் குரல்' என்னும் கவிதை, போருக்கு மகனை அனுப்பாத தாயின் ஒலக்குரலாக ஒலிக்கிறது. அனாரின் 'வஞ்சனை', 'வன்மப்படுதல்', 'சிகவதை' ஆகிய கவிதைகள் இனரீதியாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய சமூகத்தின் தார்மீகக்குரல்களைப் பதிவு செய்கின்றன.

ஈழத்தில் பெரும்பாலான பெண்கவிஞர்களின் கவிதைகள், ஔவையொருமையைக் கருத்திற்கொண்டு எதுகை மோனைகளுக்கு இசைவாக வெற்றுச்சொற்களை அடுக்கி - உள்ளீடு அற்ற வடிவமாகவே தம்மை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆயினும் சிவரமணி, ஆழியாளர், ஊர்வசி, சங்கரி, அனார், ஔவை பிரதீபா தில்லைநாதன், மைதிலி, லதா, சுல்பிகா போன்ற குறிப்பிட்ட ஒருசிலரின் கவிதைகள் செய்நேர்த்தியும் எளிமையும் மொழியிசைவும் கொண்ட மறைபிரதியின் நுண்மையாய் தம்மை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன!

ப ட ி ப் ப க ம்

வன்னியாச்சி - தாமரைச்செல்வி, பக். 95+viii, விலை 175/=, மீரா பதிப்பகம், 191/23, ஹைலெவல் வீதி, கொழும்பு - 6

ஈழத்தின் முக்கிய பெண் எழுத்தாளரின் ஒருவரான மதிக்கப்படுபவரின் மூன்றாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு; பத்துச் சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது.

சொன்னாற்போல ... 2 - கே.எஸ்.சிவகுமாரன், பக். 100+vii, விலை 150/=, மீரா பதிப்பகம், 191/23, ஹைலெவல் வீதி, கொழும்பு-6

நீண்டகாலமாய் கலை - இலக்கிய 'பத்தி' எழுத்துக்களைத் தந்துவரும் ஆசிரியர் 'தினக்குரல்' பத்திரிகையில் எழுதிய 'பத்தி'யின் தொகுப்பு. "பத்தி எழுத்தில் சுருங்கச் சொல்லி விளக்கவைக்கும் பாங்கு முக்கியமானது. இலகு நடை மற்றொரு பண்பு" என்ற ஆசிரியர் கூற்று நிரூபணமாகிறது.

ஒரு முண்டாசுக் கவிஞரின் முஸ்லிம் நேசம் - மானா மகீன், பக். 132+viii, விலை 120/= (இலங்கை), மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை - 17

மகாகவி பாரதியார் இஸ்லாம் மீதும் இஸ்லாமியர் மீதும் காட்டிய அக்கறையை அவரது ஆக்கங்கள் வாயிலாக ஆசிரியர் நிறுவிபுள்ளார்.

சத்திய விஞ்ஞானம் - புலவர் பண்டியனார்; இ. இரத்தினம், பக். 177+viii, விலை 225/=, அகில இலங்கை காந்திசேவா சங்கம், 171 முதலாம் குறுக்குத் தெரு, யாழ்ப்பாணம்.

1968 - 1978 வரை 'காந்தியம்' இதழில் வெளியான ஆசிரியத் தலையங்கங்களின் தொகுப்பு. இரு ஆசிரியர்கள் பற்றிய கட்டுரைகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஒளியின் மழலைகள் - தவ சஜிதரன், பக்.78, விலை 100/=, ஆசிரியரால் வெளியிடப்பட்டது, 207B, ரத்தோட்ட வீதி, மாத் தளை.

"மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை இரண்டிலும் இவருக்குத் திறமை இருக்கின்றது என்பதை இத் தொகுப்பு

உணர்த்துகின்றது" என்கிறார் விமர்சகர் எம்.ஏ.நு.மாள் அணிந்துரையில்.

துவிதம் - ஆழியாள், பக்.55, விலை 60/=, 'மறு' மதுபாஷினி, 20 Dulverton street, Amaroo, Canberra ACT 2914, Australia.

ஏற்கெனவே 'உரத்துப்பேச ...' தொகுப்பின் மூலம் கவனம்பெற்ற கவிஞரின் இரண்டாவது தொகுப்பு; பெரும்பாலான கவிதைகள் அவுஸ்திரேலிய வாழ்புலத்தில் உருவானவை.

ஆடலிறை குழந்தைப்பாடல்கள் - ஆடலிறை, பக்.98+xx, விலை 250/=, யாழ். இலக்கிய வட்டம், யாழ்ப்பாணம்.

ஓவியர் ரமணியின் விளக்கப்படங்களுடன் ஐம்பத்திரண்டு பாடல்கள் - பெரிய அளவில் நூலாகியுள்ளன. ஆசிரியரின் சிறுவர் இலக்கியப் பங்களிப்புப் பற்றிய விரிவான தகவல்களைத் தரும் கட்டுரைகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

மெய்யியல் நோக்கு (பங்குனி - புரட்டாதி 2005) - அருள்திரு யோ. போல் ரொகான், பக். 94, விலை 25/=, மெய்யியல் துறை, சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி, கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்.

மெய்யியல் துறையின் இருபத்தைந்தாம் ஆண்டக் குறிக்கும் சிறப்பிதழ், பின் நவீனத்துவக் கோட்பாட்டை மையப்படுத்தி - விரிவான கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்துள்ளது.

கலைமுகம் (ஜூலை - டிசம்பர் 2005) - கி.செல்மர் எமில், பக்.68, விலை 50/=, திருமறைக் கலாமன்றம், 238 பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கலை - இலக்கியம் சார்ந்த பல்வேறு கனதியான விடயங்களைத் தாங்கி, அழகிய வடிவமைப்புடன் வெளியாகியுள்ளது; குறைந்த விலை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மூன்றாவது மனிதன் (மார்ச் - ஏப்ரல் 2006) - எம். பெளசர், பக்.104, விலை 100/=, 617, அவிசாவளை வீதி, வெல்லம்பிட்டி.

நீண்ட தாமதத்தின் பின் மீண்டும் வந்துள்ளது: விடயக்கனதி, வடிவமைப்பு என்பவற்றால் தமிழகத்துச் சீரிய சிற்பரேடுகளுக்கு நிகரானது என்ற தனது பெருமையைத் தொடர்ந்தும் தக்கவைத்துள்ளது.

பழைய பாடல்...

திரைப்படங்களின் சொந்தக்காரர் உடுமலை நாராயண கவி.

இவரது சீடரான அ. மருதகாசியும் 1947ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு 1980கள் வரையிலும் 4000 திரைப்படப் பாடல்களை எளிமையும் பொருண்மையும் விளங்க எழுதியவர். "முல்லைமலர் மேலே" (உத்தமபுத்திரன்), "சத்தியமே இலட்சியமாகக் கொள்ளடா" (நல்லமலைத் திருடன்), "வாய்மையே வெல்லுமடா" (நேர்வழி), "தைபிறந்தா வழிபிறக்கும்" (தை பிறந்தா வழி பிறக்கும்), "வாராய் நீ வாராய்", "உலவும் தென்றல் காற்றினிலே" (மந்திரிகுமாரி), "மணப்பாறை மாடுகட்டி" (மக்களைப்பெற்ற மகராசி), "தேன்சுவை மேவும் செந்தமிழ்க்கீதம் (டாக்டர் சாவித்திரி), "விவசாயி விவசாயி" (விவசாயி), "வருவேன் நான் உனது மாளிகையின் வாசலுக்கே" (மல்லிகா), "ஆடாத மனமும் உண்டோ" (மன்னாதி மன்னன்), "சமரசம் உலாவும் இடமே" (ரம்பையின் காதல்) போன்ற பாடல்கள் மருதகாசிக் கவிஞரின் திரைப்படல் வெற்றியை மக்களிடையே என்றும் நிலைபெறச் செய்வன. தசாவதாரம், சம்பூர்ண ராமாயணம், லவகுசா முதலான புராணப் படங்களது முழுப்பாடல்களும் இவருடையனவையாகும்.

1947 - 1961 காலகட்டத்தில் பல டப்பாப் பாடல்களுடன் நல்ல சில பாடல்களையும் தந்தவர் தஞ்சை ராமய்யாதாஸ். "எனையாளும் மேரிமாத", "வாராயோ வெண்ணிலாவே", "பிருந்தாவனமும்

நந்தகுமாரனும்" (மிஸ்ஸியம்மா), "வா கலாபமயிலே" (காத்தவராயன்), "ஆண்டவனே இல்லையே" (ராணிலலிதாங்கி), "இன்பம் யாவுமே துன்பமாகுமே" (திருமணம்) என்றவாறு ராமய்யாதாஸின் நல்ல பாடல்களின் பட்டியல் நீண்டு செல்லும்.

அதேபோன்று 29 வயதில் அமரரான பொதுவுடைமைக் கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்தின் சுமார் 196 பாடல்கள் 54 திரைப்படங்களில் இடம்பெற்று மக்கள் மனங்களில் வாழுகின்றன. "திருடாதே பாப்பா", "துங்காதே தம்பி துங்காதே", "காடுவெளைஞ்சென்ன மச்சான்", "ஏட்டில் படித்ததோடு இருந்து விடாதே", "ஆரம்பாவது பெண்ணுக்குள்ளே", "செய்யும் தொழிலே தெய்வம்", "இன்று நமதுள்ளமே", "காதலிலே தோல்விபுற்றான்", "வாடிக்கை மறந்ததும் ஏனோ?", "வீடுநோக்கி ஓடிவந்த நம்மையே" முதலான பாடல்கள் சிரஞ்சீவித்துவ மானவை. தனது கொள்கைகளிலிருந்து வழுவாது சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தி ஏழைமக்கள் விடிவலுக்காகப் பாடிப்பறந்த குயில் பட்டுக்கோட்டை.

தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களின் முன்னோடிக் கவிஞர் வரிசையில் சிலரை இங்கு நோக்கினோம். கண்ணதாசன் முதலானவர்களின் கவித்திறனை இன்னுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் சிந்தனையில் கொள்வோம். இக்கவிஞர்களின் திரைப்படல்களைப் பற்றி நோக்கும்போது, "பழைய பாடல்களால் பதிப்பால் இல்லை" என்ற ஆதங்கமே எழுது நெஞ்சில் ஊடுருவிக்கின்றது.

வந்

- ந. சித்தியப்பாலன்

வில்லக்க வில்லக்க கவிஞரது மூட்டம் மீண்டும்மீண்டும் காயம் பார்த்து கசியும் விழிகள் வீக்கம் தடவும் விரல்கள் உள்ளமர்த்தி உள்ளமர்த்தி அடங்கினாலும் முடியாதெனத் துருத்திநிற்கும் முட்கள் தடைமீறி வெடித்தெழும் அற்றறல்கள் மெல்லப்படரும் ஈரம் காலடிக்கற்களை எடுத்துக்கொண்ட கைகள் கூர் முனைகளை எப்பிசுக்கும் வேகமான வீசலின்போது மெந்தசை குத்திக்கிழித்த கருணையின்மை வெறும் கூழாங்கல்லென அமைதியற்றுக் கிடக்கையில் அகன்றெங்கோ போயிருக்கும் விசையூட்டிவிசிய திசைகள் கண் காது இதயமற்று முகமிறுகி மௌனம் காக்கும் அடையாளங்களை மட்டும் சுமந்தபடி!

இயல்பு வளர்ச்சி கருடநாடு - பாலுணர்வுக் கிணிகிணுப்பத் திணித்து

இயல்பு வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்காத தென்னிந்திய தமிழ் சினமாக்களுக்குள் எங்களுடைய இயல்பு வாழ்க்கையைத் தொலைக்கத் தயாராகிவருகிறோம்; சினமாவில் நிகழும் ஒவ்வொரு காட்சிக்கும் நாம் உணர்ச்சிவசப்படத் தொடங்கிவிட்டோம். ஆனால், அந்தந்தக் காட்சிகளின் யதார்த்த நிலைபற்றி நாங்கள் தர்க்கரீதியாகக் கேள்வி எழுப்புவதில்லை.

கதாநாயகன் ஒரேநேரத்தில் பத்துப் பதினைந்துபேரைத் தூக்கிப் பந்தாடுவதைப் பார்க்கையில் மனங்குதூகலிக்கின்றது. எனினும், சாதாரணமாக ஒருவரால் ஒரேநேரத்தில் பத்துப் பதினைந்து பேரைத் தூக்கிப் பந்தாடமுடியுமா எனக்கேட்டால், எந்தக்கொம்பனாலும் முடியாது. ஆனால், சினமாவில் இதைத்தான் நாங்கள் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறோம். கதாநாயகியவர்களின் கைகளில் சிக்கும்போதும், கயவர்களின் அட்டகாசம் அதிகரிக்கும்போதும் கதாநாயகன் களத்தில் குதித்து அடித்து நொறுக்கவேண்டுமென எதிர்பார்க்கப் பழகிவிட்டோம். இதைவிட இன்னும் சில முக்கியமான எதிர்பார்ப்புகளும் எந்தவொரு திரைப்படம் குறித்தும் எங்களுக்கு இருக்கவே செய்கின்றன. 'பிகினி' அல்லது அதற்கு ஒப்பான ஆடைகளுடன் கதாநாயகியும் அவளது தோழிகளும் இசைமழை பொழியவேண்டும்; நகைச்சுவை நடிகர்கள் கதாநாயகனின் நண்பர்களாகவே வரவேண்டும்; கதாநாயகன் சர்வவல்லமை பொருந்திய கடவுளுக்குச் சமமானவனாக அல்லது ஒரு விலங்காகத் தோன்றவேண்டும்; ஒரு பொறுக்கியாகவோ அல்லது பேட்டை ரௌடியாகவோ கதாநாயகன் தோன்றுவதிலும் எங்களுக்கு ஆட்சேபம் ஏதுமில்லை; கதாநாயகனுடன் மோதி இறக்க அல்லது அடிவாங்கி மனநீருந்தவே எதிர்பார்க்கும் (வில்லன்) தோன்றுகிறார்கள்; இவர்கள் என்னதான் வலுவானவர்களாக இருந்தாலும் கதாநாயகன் அதிரடி வசனங்களைப் பேசிவிட்டுப் பந்தாடவேண்டும் அல்லது பந்தாடிவிட்டுப் பேசவேண்டும்.

இத்தகைய எதிர்பார்ப்புகளெல்லாம் எங்களிடமிருந்து தன்னியல்பாகத் தோன்றியவையல்ல; மாறாக, சூத்திரப்பாங்கான சினமாக்களை (Formula model cinema) தொடர்ச்சியாகப் பார்த்து அவற்றிற்கு இயைபாக்கமடைந்து, எங்களது இரசனையென்பது முழுமையாகச் சுரண்டப்பட அனுமதித்த நிலையில் - எங்களுக்குள் திணிக்கப்பட்டுவரும் காட்சிப்படுத்தல்களின் வழியே இத்தகைய எதிர்பார்ப்புகளுக்காக தூண்டப்பட்ட நிலையிலிருக்கிறோம். இன்றைக்கு வெளியாகும் எல்லாத் தமிழ்த் திரைப்படங்களிலும், மோசமான - மூன்றாந்தர பாலுணர்வுவினைத் தூண்டக்கூடிய காட்சிகள் திணிக்கப்படுகின்றன. இந்நிலைமை போசுவையானதுக்கு தமிழ்த் திரைப்படம் குறித்த மோசமான எதிர்பார்ப்புகளை ஏற்படுத்திவருகின்றது. இவ்வெதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவே ஒவ்வொரு படத்திலும் கதாநாயகிக் குப் பிரத்தியேகமாக இன்னொரு நாயகியைக்கொண்டு குத்தாட்டப் பாடலொன்றை நுழைக்கவேண்டி வருகின்றது. இதைத் தவிர, மாறுபட்ட

திரைக்கதையைக்கொண்டதாக வெளிவரும் படங்களில் கூட மூன்றாந்தர பாலுணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் காட்சிகள், வசனங்கள் திட்டமிட்டு நுழைக்கப்படுகின்றன. அண்மையில் வெளிவந்திருக்கும் 'மெர்க்குரிப் பூக்கள்', 'கன்வனின் காதலி' என்னுமிரு திரைப்படங்கள் இதற்கு எளிமையான உதாரணங்கள்.

மெர்க்குரிப் பூக்கள் - எதிர்காலம் பற்றிய பசுமையான (?) கனவுகளைக் கொண்டிருக்கும் கல்லூரி மாணவனும் மாணவியுமான கார்த்திகேயனும் அன்புச்செல்வியும், தமது தந்தையின் நிபந்தனையால் திருமண பந்தத்தில் இணைந்துகொள்வதால் அவர்களுக்கிடையே ஏற்படும் விரிசல்கள், முரண்பாடுகள் என்பவற்றில் தொடங்கி அவர்கள் ஒன்றுசேர்வதில் முடிவடைகிறது. இத்திரைப்படத்தை இயக்கியிருக்கும் 'ஸ்டான்லி' நுட்பமான திரைக்கதையையோ, இயல்பாக அமைக்கக்கூடிய காட்சிகளையோ நம்பவில்லை. மாறாக, மூன்றாந்தரப் பாலுணர்வை வெளிப்படுத்தும் காட்சிகளையே நம்புகிறார். கணவன் மனைவி என்ற உறவிற்கிடையில் ஏற்படும் விரிசல்கள், முரண்பாடுகளை எவ்வளவோ நுட்பமாகவும் கலைத்துவந்தோடும் இயல்புமீறாமல் காட்சிப்படுத்தலாம். இதை ஓரளவுக்கு

ச. கிராகவன்

நேர்த்தியாக எடுத்துக்காட்ட முயன்ற படமாக, மணிரத்னத்தின் இயக்கத்தில் உருவாகி என்பதுகளில் வெளியான 'மௌனராகம்' என்பதைக் குறிப்பிடலாம். தவிரவும் அவரது இயக்கத்தில் வெளியாகி ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் வந்த 'அலைபாயுதே' என்ற படமும் குறிப்பிடக்கூடியதே. மெர்க்குரிப் பூக்களின் கதை இயங்குதளத்திலிருந்து இவ்விரு படங்களினதும் கதை இயங்குதளங்கள் வேறுபட்டபோதிலும் தம்பதியினரிடையே ஏற்படும் விரிசல்கள், முரண்பாடுகள் குறித்த காட்சிப்படுத்தல்களில் கவனம் செலுத்தவேண்டியுள்ளது.

கார்த்திகேயனுக்கு (ஸ்ரீகாந்த்) எதிர்காலம் பற்றிய பசுமையான கனவு இருக்கிறது. அந்தக்கனவு எத்தகையது? 'தன்னுடன் பயிலும் நிஷா என்ற நவநாகரிக மங்கையை மனைவியாக அடைவது.' இத்தகையதொரு கனவை அறிமுகப்படுத்தினால் போதும்; மூன்றாந்தரப் பாலுணர்ச்சியைத் தூண்டும் காட்சிகளைச் சுலபமாகச் சொருகிவிடலாம். இந்த வழியில் கார்த்திகேயன் நிஷாவுடன் காதலாகி கசிந்துருகி (அவள் அரை நிர்வாணமாக வருகிறாள்; பாடல்காட்சியில் மட்டுமல்ல எல்லாக் காட்சிகளிலும்தான்!), கனவில் ஆலிங்கனம் செய்து, அவளுடன் ஆடிப் பாடுகிறான். அவள் பின்னாலேயே அலைகிறாள். அன்புச்செல்வியுடன் (மீராஜெஸ்மின்) திருமணம் நிகழ்ந்த பின்னும், நிஷாதான் தன் மனைவியாக வரத்தகுதியானவள் எனச் சொல்லிக்கொண்டு அலைவதைத் தொடர்கிறான். இப்படத்தின் முக்கியமான பலவீனம் திரைக்கதையின் நேர்த்தியின்மையே. திருமணமான பின் அன்புச்செல்வி, கார்த்திகேயன் பயிலும்

கல்லூரியிலேயே சேர்ந்து படிப்பதும், அவளைத் தன் மனைவியென நண்பர்களுக்கு அவன் அறிமுகப்படுத்தாமல் விடுவதும், அவளது நியாயமான உணர்வுகளை அவமதிப்பதுமென தேவையற்ற காட்சிகள் அதிகமாக வருகின்றன. கார்த்திகேயன் நிஷாவைப் புறக்கணித்து அன்புச்செல்வியை நோக்கி நோக்கி கொள்ளத் தொடங்குவதற்கு வலுவான காட்சிகள்

ஏதும் இடம்பெறவில்லை அவன் அவளுடன் ஒன்றுசேரும் காட்சிகளில் அவளைப் போகிப்பதிலேயே குறியாக இருக்கிறான் எனக்காட்டுவது, திட்டமிட்ட வகையில் மூன்றாந்தரப் பாலுணர்ச்சியையும் கிணிகிணுப்பையும் பார்வையாளருக்கு ஏற்படுத்தவெனத் திணிக்கப்பட்ட காட்சிகளே. கார்த்திகேயனுக்கும் அன்புச்செல்விக்குமான நெருக்கத்தை விரசலில்லாமல் வெளிப்படுத்தக் கூடிய வலுவான காட்சிப்படுத்தல்கள் என ஏதுமில்லை. உச்சக்கட்டக் காட்சியில் அன்புச்செல்வியுடன் முரண்பட்டவனாக வீட்டைவிட்டு வெளியேறும் கார்த்திகேயன், தனது கல்லூரி நண்பன் ஒருவனின் (கருணாஸ்) வீட்டில் தங்கிநேர்வதும், அவன் கால்கள் ஊனமுற்ற மலர் என்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்திருப்பதும், மலரைத் தான் திருமணம் புரிந்ததின் பின்னணியை விளக்கி கணவன் மனைவி உறவின் மகத்துவம்

பற்றி நண்பனுக்கு எடுத்துக்கூறும் தத்துவார்த்த விளக்கங்களும், தனக்கும் மலருக்குமிடையே நிகழும் உடலுறவு பற்றி கார்த்திகேயனுக்கு விளக்கும்போது 'உடலுறவே வாழ்க்கையிலலை' என்று சொல்வதுமான காட்சிக்கோவைகள் அனைத்தும் வசனங்களாலேயே நிரப்பப்படுகின்றன. இவை பார்வையாளனை அவமதிக்கும் காட்சிகள் மட்டுமல்ல, ஒருவகையில் உடல் ஊனமுற்றவர்களையே கேவலப்படுத்தும் காட்சிகள் என்றுகூடச் சொல்லலாம். நண்பனின் திருமண வரலாறு கார்த்திகேயனின் மனத்தை மாற்றி அன்புச்செல்வியுடன் ஒன்றிணைக்கிறது எனக் காட்டியிருப்பது, வலுவான திரைக்கதையின்மையின் விளைவாக எழும் சமரசமே. எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கதை முக்கியமானது; அனாத் காட்சிப்படுத்திய விதம் மிக மோசமானது!

கன்வனின் காதலி - அண்மைக் காலங்களில் வெளிவந்திருக்கும் படங்களில் பார்வையாளனின் இரசனையை மோசமாகச் சுரண்டுகின்ற முக்கியமான படம் இது. 'வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும்' எனத் தணிக்கைச் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டுள்ள இத்திரைப்படம், தமிழ் வானம் என்பவரால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கதைப்படி சத்யா (எஸ். ஜே. சூர்யா) ஒரு பெண் பித்தன். அவன், காண்கிற